

Třetí letní výhradně devátácké číslo časopisu

DŘEVÁK

evátáci překonají všechna úskalí.

Pravdivá balada o truchlivém loučení se školou

Těšili jsme se všichni nesmírně,
až skončí devět let v naší mučírňě.
Když bylo týrání už skoro za námi,
přiběhli kantoři s krutými mukami –
poslední příspěvky do Dřeváku
mají být dílem devátáků.

Splácnem' to prý s prstem v nose lehce,
však máme problém, že nám se nechce!

Komu se nelení, tomu se zelení,
ještě prý připravit poslední zvonění,
pronášet v slavnostním proslovu
díky za vzdělání, výchovu,
že vzpomínat na školu stále budu...
Hlavou mi táhne jen: „Ať jsem v čudu!“

NK

Devět let je za námi a letošní poslední číslo Dřeváku je tedy celé naše! Máte se na co těšit.

Také náš Dřevák zasáhlo nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), ale někteří z nás už v 7. třídě byli připraveni - hlavně spolužačka ve žlutém tričku?

Vaši devátáci

Poetické rozloučení s povinnou školní docházkou

vyšlo z per - spíš z počítačových klávesnic - našich devátáků v době, kdy už šéfredaktorka ani nedoufala, že by se snad mohli dopustit nějaké básně...

Netradičně zařazujeme literární koutek hned na začátek, abyste dostali tu správnou náladu, kdy už má řádný deváták všechno na háku!

Devátáka na slunci i v dešti
pětka sem tam přes tvář pleští.
Sedíme a z okna hledíme,
a proto taky nic nevíme.
Ale máme rádi školu,
devět let jsme byli spolu.
Jako správná třída si všechno říkáme,
spolu se smějeme a někdy hádáme.

**Lenka K., Martin F., Matěj K., Pavla P.,
Jana C., NK**

Když se konec roku blíží,
pohoda se třídou šíří.
Teď už jenom známky spravit,
amůžeme začít slavit.
Celá devítka už je zvalá,
vždyť konečně máme padla.
Místo učení jsme se flákali,
hlavy nám vědění příliš nebraly.
Snad na střední škole
nebude palec dole...

Nikča J., Nad'a K., NK

Slyšeli jsme zleva zprava:
„Už nejsi páták!“ Jasná zpráva.
Deváták se ze mě stal
a základcedávám zdar.
Na střední mě to dost láká,
leboneviem, čomačaká.
Stýskat se vám po nás bude,
spousta pohrom tady zbude
a taky dost pěkných vzpomínek.
Tak pápá, pac a moc pusinek.

Paťa J. Nikča Š., Nikča T., NK

Strašný řev se školou nese,
až sekaždý hrůzou třese.
To se naši devátáci
ženou spolu za legrací.
Už končí školu základní,
tím vám všem život usnadní.

Eliška Z., NK

Vysvědčení - a s dalším dnem
už v téhle škole nebudem'
Odcházíme, jdem' dále na střední,
studenti budeme jistě nevšední.
Snad vzpomínat budete stále
na devátáčky svoje malé.
Třeba jak jsme vám lezli na nervy,
v učení měli jsme velké rezervy,
ale teď se už jdem' do finále.
Vysvědčení - a za prvním rohem
dáme základce navždy sbohem.

Ladislav R., Olda Z., Kuba T., NK

Devátá třída končí,
a pěkně se s vámi loučí.
Přežili jsme všech devět let,
chystáme se na odlet.
Písemky nás málem zabily,
Ještě že trvaly jen chvíli.
Proto tu teď stojíme
a všichni spolu brečíme.

Miša B., Anet M., NK

Naše třída devátá,
nikdy nikam nechvátá.
Plazíme se pěkně zvolna,
škola je nám tákhle volná.
Jen když zní na oběd zvonění,
letíme dolů jak splašení.

Áďa O., NK

Víte, že...

... Áďa O. byla 23. ledna 2008 ve 13: 52 první u zápisu?

3. výhradně devátácké číslo 2017 - 2018

Za devět let tahle škola
nám dala toho mnoho.
Občas nějaké šrámy z kola,
ale jinak jsme v poho.

Není dosti vědomostí,
což je tedy někdy k zlosti,
když alejí stromů
nesem' pětku domů.

Tom S. a Domča S., NK

naše kresby u „přijímaček“ na základku

Naše třída devátá,
ta se nikdy nezláká.
Na taháky, to jsme esa,
takže naše schopnost klesá.

Terez C., Miša M.

Ze školního života

Horor zvaný přijímačky

Už tento název je hrozný - přijímačky. Ještě k tomu jsme je dělali dvakrát. Jediná výhoda na tom byla ta, že když se nám poprvé nepovedly, mohli jsme si je zopakovat a popř. vylepšit svůj výkon z prvního termínu, jak většina žáků využila.

Příprava začala probíhat už před Vánocemi, kdy náš pan třídní učitel zavedl páteční ranní doučování. Na to někteří z nás pravidelně docházeli a počítali a počítali. S paní ředitelkou jsme zase vypracovávali spoustu cvičných testů a přijímaček z minulých let. To nám velmi pomohlo, protože se nám čeština povedla ve většině případů lépe. Ale asi to bylo i tím, že opravdu byla lehčí než matematika, protože to říkají i žáci z jiných škol.

Přípravě se věnoval každý jinak. Někdo počítal víc, jiný méně, někdo vůbec. Všichni se ovšem báli a stresovali. Každý to ale nemusel dávat tak najevo.

Pak už jsme seděli v lavicích v různých školách a koukali na osoby, které nám říkaly, co můžeme, nesmíme, že křížky musí být přesně z rohu do rohu a jiné podrobnosti. Tak a vše začalo! Nervy v každém vařily a všichni nervózně

křížkovali, tipovali. Nejhorší bylo, že každému vyšly jiné výsledky! Většina byla ráda, když bylo po všem.

Nakonec jsme se dozvídali výsledky, na které jsme čekali do 27. dubna, ovšem někteří bohužel doufali až do 3. května. Většina z nás byla z výsledků nadšená, jen některým štěstí nepřálo. Náš kolektiv se rozplyne v jiné školy.

Jana C., Lenka K., Pavla P.

Ne každý ovšem procházel sítím přijímaček jako rozžhavený nůž anglickou slaninou:

Vyhněte se přijímačkám!

Přijímačky byly velmi těžké. Byla tam jedna nelogická úloha, ve které jel traktor, do zadního kola se mu zaklínila červená tuba a každých pár metrů vystříkla barvu. A vy jste měli vypočítat poloměr toho kola, do kterého se ta tuba zaklínila. Nepochopíte.¹

Anebo čeština... Upíru Ottovi z Úžasných zeměplochy nebylo ani rozumět, jenom šišlal a vymýšlel si svoje slova... No hrůza. Tatarčička, to je další taková pitomost z češtiny...kvůli tomu, že pan prodavač říkal zdrobněliny, se s ním přítelkyně rozešla ...Ach jo...

Ted' už můžeme jen poradit mladším ročníkům:

Míša B., Anet M., Monika A., Kát'a P

¹¹ **Poznámka pro zájemce z řad nedeváťáků:** Traktor najel na přímé silnici zadním kolem na tubu s červenou barvou. Tuba se zaklínila do pneumatiky a praskla. Traktor pak na silnici vytvořil každých 252 cm maličkou červenou skvrnu. V jaké výšce nad zemí je střed zadního kola traktoru?" Zajistě si řeknete: „Jak prosté, milý Watsone! Chce to jen znát vzorec pro výpočet obvodu kruhu, což je v našem případě okraj pneumatiky, v níž je zaseknutá tuba, tedy $o = 2\pi r$. Dosazením $252 = 2 \times \pi \times r$, 1415 $\times r$ vypočítáme, že $r = 40,108$. Uchazeči o studium měli možnost volit si z celých čísel, a tak to zaokrouhlili. Traktor má osu ve výšce 40 cm nad terénem.

Držet pomocnou a ochrannou ruku nad svým prvňáčkem je pro naše deváťáky už letitou tradicí. Letos byl ale prvňáčků nedostatek, a tak na každého z nich připadlo 2,45 patrona z devítky.

Spolu to zvládneme

Nejprve jsem si myslela, že bude velmi těžké se skamarádit s prvňáky, ale později to bylo fajn. Teď si dobře popovídáme a chodíme se projít po škole a na obědy. Nejdřív jsem své prvňačce četla, co je na oběd, já, ale najednou, když už umí číst, mi to přečte ráda sama. Trochu je mi líto, že už se s ní nikdy neuvidím, ale doufám, že na mě nezapomene. Já na ni ne.**Pavla P.**

Víte, že ..

... nejbezvadnější deváťák ze všech, obdivovaný všemi prvňáky a milovaný všemi prvňačkami je Olda Z.?

Rady moudrých starců

Příručka, jak (ne)úspěšně překonat základní školu a celkově ji přežít

Jelikož už jsem na základce nějaký ten „pátek“, přeci už bych mohl vědět nějaké ty tipy, jak získat nečekané „výhody“.

1. Tohle možná bude znít blbě nebo divně, ale je opravdu důležité si vybrat skvělé místo na sezení a k tomu si přibrat i nějakého kámoše, se kterým můžete jíst, povídat si, podvádět (což není důležité) a spoustu dalších věcí. Možná se ptáte: „A kdeže je to nejlepší místo na sezení?“ Odpověď je jednoduchá – co nejdál od učitele; sice se říká, že pod svícnem je největší tma, ale je to blbost (zjistil jsem to tehdy, až jsem dostal poznámku od paní Hynkové v dějepise, že jsem jedl pomeranč).

2. Další, a to celkem důležitou věcí, je vycházet dobře s učiteli. Pokud si to pokazíte s učitelem, jste v pytlí, pokud se nedohodnete s ředitelkou, jste v pytlí. Vlastě okolo těchto dvou lidí se točí celá škola a teoreticky i vesmír. Neshodnete se

s nimi a jste v pytlí. Takže se k nim chovejte kamarádsky a budete v pohodě.

3. Nakonec to asi bude pořádná svačina. A ano, svačina je základ dobrého dne ve škole, pokud ji nemáte, tak se ji snažte vyžebrať od kamarádů, protože to bez ní nejde. Díky jídlu si můžete naplno užít všemožné předměty, které by byly ostatně nudné.

Závěrem bych podotkl, že škola je velmi důležitá, ale zase to s ní nepřehánějte, radši si užívejte svého puberťáckého života a buďte v pohodě.**Matěj K.**

Jiné tři rady, jak přetrpět devět let ve škole

1. Nikdy nenavazujte oční kontakt s učitelem, když nevíte odpověď na otázku, protože je jasný, že když se na něj drze díváte, myslí si, že to víte - a vyvolá vás k tabuli.

2. Nezapomínejte si svačinu. Bez ní budete jen nervózní, hladoví a protivní.

3. Když zazvoní zvonek, tak se běžte proběhnout na chodbu. Dozvíte se, co je nového a kdo s kým chodí (drby), co bude k obědu (motivace přežít), okysličíte si mozek, vypůjčíte si pomůcky, které jste zapomněli, a navážete důvěrný vztah s osobou, konající dozor (vynadá vám, co lítáte jak splašení). Kdybyste jen seděli ve třídě, v další hodině usnete nebo zůstanete hloupí.

Miša B., Anet M.

Co dělat, aby vás učitel nevyvolal?

*Několik praktických rad z empirického terénního výzkumu zkušených badatelek na poli školské psychologie **Míši M. a Ádi O.***

toho, že učitel po chvilce roztaje a řekne vám milostivě: „Vyvolám tě příště.“

Jak dokonale skrýt tahák, aby na to učitel za žádnou cenu nepřišel?

Prostě se naučte, protože učitel fakt vidí všechno, i to, co opravdu nechcete - vlastní neblahá zkušenost.

Jak nejlépe umluvit test, abyste ho nepsali

Když si učitel vybírá, koho bude zkoušet, rozhodně se na něj nedívejte. Někřte se moc v lavici, ale neseďte zas moc vzpřímeně, aby pedagog neměl pocit, že umíte, a nevyvolal vás, abyste si vylepšili tu pětku od poslední.

Když už přijde na to, že by vás vyvolal, zkuste se z toho vymluvit, nejlépe tak na další hodinu, ale když ani tohle nepomůže, prostě jdete k tabuli a snažte se vzpomenout si aspoň. Teď je pozdě litovat, že jste se neučili odezírat ze rtů napovídajících spolužáků. Když umíte dobře udělat „psí oči“ a máte talent na okecávání, můžete docílit přinejmenším

Když vám na začátku hodiny učitel oznámí, že budete psát test, nahodte takové nosné téma, aby se řešilo celou hodinu. Oblíbené náměty na zabítí hodiny jsou: už zase není k nalezení klíč od třídy, kam pojedeme na výlet, zda existuje ve vesmíru život a jestli pedagog věří na duchy. Hlavně se nevymlouvejte, že jste se nemohli naučit - to zaručeně u testů nefunguje.

Ze zkušeností staré šéfredaktorky

Nejoriginálnější výmluvu, proč neodpovídá na otázku, neproněsala sama vymlouvající se, ale její ochotná sousedka:

„Ona nemůže mluvit, protože se zapletla rovnátkama do svetru.“

Jo, a vzpomeňte si, jak jste recitovali Polednici - zády ke třídě, schovaní za křídlem tabule, mně šeptem do ucha...

A pak je tu ten slavný dialog s nejmenovaným žákem:

„Já, já, já su dneska chytřej!“

„Dobře, vyjmenuj druhy slovesného způsobu.“

„Tak tak chytřej zas nejsem!“

NK

Ze školního života aneb Co se nám povedlo a co jsme vymamlasili

Náš Čtyřlístek byl letos stříbrný

Pavla P.: „Jak už to každý rok bývá, na konci školního roku se koná soutěž Čtyřlístek! Mám ji moc ráda. A protože jsme vyhráli už třikrát, musíme vítězství obhájit již po čtvrté. Budeme se jmenovat jako každý rok Melouni. Myslím si, že tento název nám nosí štěstí. Poprvé jsme vůbec nevěděli, co, jak, proč, ale pak jsme vyhráli a ani nevěděli jak. Byli jsme strašně šťastní! Už se na to

letos těším, protože je dobré téma Náš region, které mě nadchnulo už se nemůžu dočkat! Velkou výhodou je naše publikum, které nás úžasně podporuje!“

Dagmar Z.: Minulý týden jsme začali tím, že jsme nakreslili plakáty a vymysleli pokřik, pak jsme určili čtyři spolužáky ze třídy, které budou plnit úkoly v Čtyřlístku.

Anet M.: „Náš tým se nakonec jmenoval Meloun Army, protože jsme s chtěli dodat bojového ducha.“

Miša B.: „Většinou když se řekne slovo „Čtyřlístek“ a slovo „tým melounů“, tak si každý představí vítězství. Čtyřlístek jsme vyhrávali každým rokem, ale co když bude ten poslední osudový? Bohužel byl. Čtvrté vítězství nám uteklo o pouhé dva body. Stejně si myslím, že jsme všichni hráli suprově, a o to víc nás šťve, že jsme neobhájili naše vítězství.“

Miša Ma: „V pátek 8.6 proběhla už několikátá soutěž Čtyřlístek, kterého se účastní jen druhý stupeň. My, jakožto deváťáci, se svým dosavadním zlatým „hetrikem“ jsme si řekli, že teda vyhraje i to čtvrté zlato a budeme tak zatím jediní, kdo po celou dobu soutěžení měl samá první místa. Jenže osud nám holt nepřál a Sylva se svými hody míčkem do krabice nahrála 11 bodů, čímž týmu Zvěřinec nahnala obrovský náskok, ten se nám i přes obrovskou snahu nepodařilo dohnat, a tak nás tým osmáků porazil a získal svoje první zlato.“

Slet čarodějnic

Dne 30. 4. 2018 proběhl na zámku v Dřevohosticích slet čarodějnic. Pro malé děti byl v areálu zámku strašidelný hrad, do kterého děti vešly, a žáci z deváté třídy je tam hodně postrašili. Po sedmé hodině večer se všichni sešli na jídle a potom jsme šli tančit. Hrál tam skupina Negativ. Někteří lidé byli neslušní a opilí a vlezli kapele na podium. Ta pak musela tyto lidi vyhnat a počkat, až s hloupými „kecy“ slezou. Potom se pokračovalo v zábavě. Do konce tam z redakčního týmu nikdo nebyl, a tak nevíme, jak se to vyvíjelo dál, ale prý už žádný skandál nebyl, tak asi dobře.

Lenka K., Pavla P.

Dětský den

Letos se dětský den koná 26.5 2018. Bude tam spousta atrakcí, na kterých se budou všichni moc vyblbnout. Já se na tento den moc těším a hodlám tam být hooodně dlouho. Těším se na to, jak se uvidím se svými kamarády, a na to, jak tam spolu budeme chodit po atrakcích a strašně se smát.

Lenka K.

Pracovky aneb Příhoda našich brownies

Naše
příhoda
začíná
v den, kdy
Páju
nechala
Kačka
ochutnat
její
brownies.

Za nějaký čas jsme v pracovkách dostali příležitost vymyslet, co budeme vařit ve školní kuchyňce. Volba nebyla hned z počátku jasná, ale dospěli jsme k názoru, že tento recept bychom mohli zvládnout.

Nastává chvíle, kdy si chystáme všechny věci a začínáme. Všechno jde hladce, ale vtom vzniká zádrhel. Těsto bylo tak tuhé, že se nechtělo odlepit od vařečky, avšak chutnalo skvěle. Nakonec jsme zpracování hmoty nějakým způsobem dokončili a šoupli těsto, kterým byly naplněné košíčky, do trouby. Protože jsme neměli s tímto receptem žádné zkušenosti a těsto bylo ve stavu, kdy nebylo rozpoznatelné, jestli je hotové či ne, jsme měli trochu problémy. Závěrem jsme se rozhodli, že už by těsto mohlo být, a tak jsme ho z trouby vytáhli. Jak se však později ukázalo, byl to omyl. Kousli jsme do toho, ale za prvé brownies byly neskutečně horké, což jsme vyřešili tím, že jsme si je chladili za otevřeným oknem, a za druhé to vůbec nechutnalo tak, jak jsme si mysleli, že bude. S nervy

jsme odnesli jeden kus na ochutnání Kačce, aby to posoudila, protože to je přece její recept. Ta se zprvu netvářila nadšeně, ale potom z ní vylezlo, že se nám to vlastně povedlo. Nevěřicně jsme na ni koukaly a odešly jsme zpět na místo činu.

Ze školy vycházíme nechápajíce svou situaci, protože se později ukázalo, že to, co nám tolik nechutnalo, všem ostatním chutnalo velice. Zjistila jsem to tak, že v autobuse cestou domů nechávám ochutnat náš výtvar dalším lidem.

Následující den jsme to prokonzultovaly a došly jsme k závěru, že jsme to ochutnaly pouze v horkém stavu, takže moc brzo. Po studenu by to chutnalo i nám a ušetřily bychom se zbytečné paniky z toho, že vůbec neumíme péct. Takto končí naše „nevysvětlitelné“ vaření.

Jana C. Pavla P.

Exkurze v Precheze

Hned jak jsme vešli dovnitř, museli jsme na sebe nasoukat

plášť, helmu a brýle. Bylo nám strašné vedro a vždy, když jsme vstoupili do nějaké budovy, nemohli jsme vůbec dýchat. Nejvíce se nedalo dýchat nad nádržemi u čištění vody. Ty páry se opravdu nedaly! Na konci prohlídky jsme

šli do chladicí budovy a nevěděli jsme, co nás čeká za chvíli.

Vešli jsme do dveří a vystříklo na nás voda. Strašně jsme se lekli. Byli jsme celí mokří, ale protože jsme měli pláště, měli jsme mokré jen nohy a durch mokré tenisky. Ale i přes velké vedro se nám exkurze líbila.

Pavla P., Lenka K.

Pražští „vesničani“ aneb Jak jsme dobývali metropoli

Od minulého roku jsme měli peníze na výlet, které jsme vyhráli v soutěži, atak jsme ho konečně uskutečnili. 16. května jsme odjeli do Prahy. Nejprve jsme se šli podívat do Karlovy univerzity na člověka (kostra, vývoj, mumie). Na paní průvodkyni jsme viděli, že ji to baví, a tak jsme poslouchali. Pak jsme byli v muzeu policie. Zdejší průvodkyni to naopak zpočátku nebavilo, asi si myslela, že budeme burani, ale když viděla, že nás výklad zajímá, úplně se do toho vžila.

Pavla P. a Jana C.

Mezi mé oblíbené věci na Praze patří to, že je zde vše zrychlené jako v blázinci, pod tramvaje tam skáčou naprosto všichni, klidně se může zjevit třeba velbloud a skočí tam a všude vládne chaos. Jelikož však žiji v chaosu každý den a na autobus vždy dobíhám a slohovky dělám ráno

Praha je plná muzeí

Za mě byla nejlepší volba Muzeum policie ČR.

Dozvěděli jsme se o historii Policie České republiky, viděli jsme zde například, jak vypadala budova četnictva nebo jsme si mohly prohlídnout vybavení jednotlivých policejních útvarů, sednout na policejní motorku anebo jsme viděli různé vražedné zbraně. Tam jsem se dozvěděl o vrahovi Hubertovi Pilčíkovi, který mezi lety 1948-1951 převáděl lidi za peníze přes

v 5:30 před termínem odevzdání, ruch, to mi vyhovuje.

Další věcí, kterou jsem zažil, a přišla mi vtipná, byla snaha Nadi mluvit anglicky.

Možná vám to tak nepřijde jako náramně vtipné, ale opravdu to bylo. Když na vás Naďa zakřičí něco anglicky, co navíc nedává vůbec smysl, tak je to opravdu vtipné pro těžkého pubertáka, jako jsem já.

Matěj K.

hranice, ale to dotyční nevěděli, že si zaplatili vlastní vraždu. Byl to psychicky narušený člověk, který zabíjel pro vlastní zábavu, první vražda se stala v opuštěném domě v lese, kde svou oběť nejdříve zabil, a potom podpálil i s domem. Druhé tělo objevily děti v pískovcovém lomu u Plzně. Jeho manželka o všem věděla, a proto se ji chystal zavraždit, ale zabránila tomu domovní prohlídka, která u něj doma našla přes 30 kabátů a párů bot, v jeho kůlně našli dokonce i dívku, které zavraždil zbytek rodiny. Naleznutou holčičku věznil a sexuálně zneužíval. A proto jsem rád, že existuje kriminalistika, která těmto lidem zabrání v dalších vraždách.

Jakub T.

Když jsme přišli do Hrdličkova muzea člověka, zjistili jsme, že je součástí Karlovy univerzity. Vystavené tam byly hlavně kostry a třeba mumie. No, s těmi už asi moc srandy nebude.

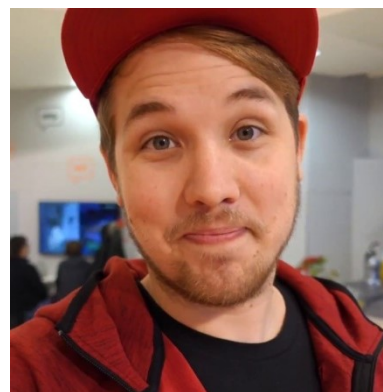
Když jsme vešli do místnosti, trochu mě začaly děsit ty lebky a kostry. Vše bylo ve vystavené ve vitrínách. Nejednalo se jen o člověka, ale byly tam i kostry různých zvířat. Nejlepší kostru podle mě měl krtek. Viděla jsem kostru krčka poprvé a nemohla jsem pochopit, jak z něj mohli dostat

všechny ty malé, tenké kostičky. Tomuhle jsem se opravdu smála. Další, co mě zaujalo, byly kostry předchůdců člověka, takže opice. Byly vedle sebe postaveny tři kostry odlišného druhu. Jedna z koster měla ruce, tedy už jen kosti ruky dlouhé až k nohám, druhá je měla kratší, ale měla větší dlaně a dlouhé prsty, třetí byla menší postavy a lebka byla od nich úplně jinak odlišná. Když jsme pokračovali v prohlídce, mohli jsme vidět mumie, které byly v uzavřené vitríně, uložené pod sebou. Jedna z nich měla ještě zbytky hadry omotané kolem hlavy. Ještě mě zaujaly odlitky Pygmejů, například jejich obličej a chodidla. Bylo to velmi zajímavé a mně se to moc líbilo, byla jsem ráda, že něco takového můžu vidět. **Tereza O.**

... a taky plná celebrit

Do Prahy jsme jeli s nadšením z toho, že musíme potkat někoho slavného. Taky se tak stalo, jako prvního jsme potkali Milana Peroutku. Jakmile jsme ho spatřili, hned jsme vykřikovali jeho jméno a on radši zděšeně utekl.

Další super zážitek byl, že jsme konečně potkali velmi známého youtubera Jirku Krále, který má kolem jednoho milionu sledujících lidí. V poslední chvíli jsme za ním nadšeně utíkali, abychom ho stihli. Říkali jsme si, že bude určitě jako většina youtuberů namyšlený, arogantní a zkrátka se s ním nebude dát promluvit. Nakonec se stala pravda opakem, Jirka byl moc milý a sympatický člověk. Společně jsme se vyfotili a strašně neradi jsme odešli, jelikož bylo super si s ním popovídat.

Z Prahy jsme odjížděli s dobrým pocitem, že jsme přece jen někoho slavného skutečně potkali. **NikiŠ., Pat'aJ. a NikiT.**

Nejlepší bylo to, že Dominik se netěšil na nic jiného než na Jirku Krále a s výkřikem: „Jirko, už jdu!“ se vyhrnul z vlaku jako první. I přestože pršelo, byl to fajn výlet, a když jsme šli na Vyšehrad, počasí se umoudřilo a pršet přestalo. Jako kdyby to vědělo. **Eliška Z.**

Nejlepší zážitek pro mne byl, když jsme byli v zetku.² v Kotvě, které vlastní jeden YouTuber Jirka Král. Jeden náš spolužák se vytahoval, že jak přijedeme do toho Zetka, tak Jirkovi řekne od plic a do očí svůj negativní názor, třeba že je největší odpad na internetu.

Měli jsme rozchod a nejdřív jsem šel s klukama do KFC. Poté jsem přišel do Zetka a tam už byl Tom a Dominik. Pak jsme tam přišli já, Kuba a Láďa. A ten dotyčný spolužák stál před zetkem. a bál se vstoupit. Jakmile jsme na něj zamávali, ať přijde k nám, tak se pomaličku, pomalu k nám přiblížil. Měl červené uši a v jeho obličejí byly vidět rozpaky. Na rozdíl od toho nejmenovaného spolužáka jsme s Jirkou Králem dobře pokecali. Nakonec jsme došli mezi Kotvu a Palladium a cestou jsme si z našeho kamaráda utahovali. **Olda Z.**

Na celé exkurzi v Praze se mi nejvíce líbil rozchod na Vyšehradě, kde jsme si sami prošli celý areál, vyfotili úžasné fotky a krmili holuby, kteří nám jídlo požírali skoro z nohou.

Michaela M.

²zetko je prodejna, kavárna a herna zaměřená na generaci Z, tedy mladé lidi narozené po roce 1990. (pozn. šéfredaktorky pro lidi narozené před rokem 1990 ☺)

holubů a čekali, až jim něco přiletí do zobáku. Vypadalo to, jakoby to holoubci vyvěsili na Twitter, že na Vyšehradě je jídlo zdarma. Dominika už to přestalo bavit, tak po Pepovi hodil celý makovec a prohlásil: „No papejte, holoubci.“ O ten svedlo několik holubů boj, například Pankrác, pestře zbarvený holub, honil Xénii okolo parku, aby mu dala kousek makovce. Jak jsme z místa odcházeli, tak jsme si otevřeli deštník, celé hejno se polekalo a my jsme odešli se skvělým pocitem, že jsme nakrmili holuby.

... domů

Ještě pár dní a budeme ABSOLVENTI!

Naše třídní trička

A young man with short brown hair and a slight smile is standing indoors. He is wearing a black t-shirt with a green and black camouflage pattern. The t-shirt has white text printed on it that reads "PRISEL JSEM, VIOL PAM, NECHAPU, ODCHAM". The background is a simple room with a light-colored wall and a doorway visible behind him.

Devátácké tablo zdobí výkladní skříň u Kubíčků.

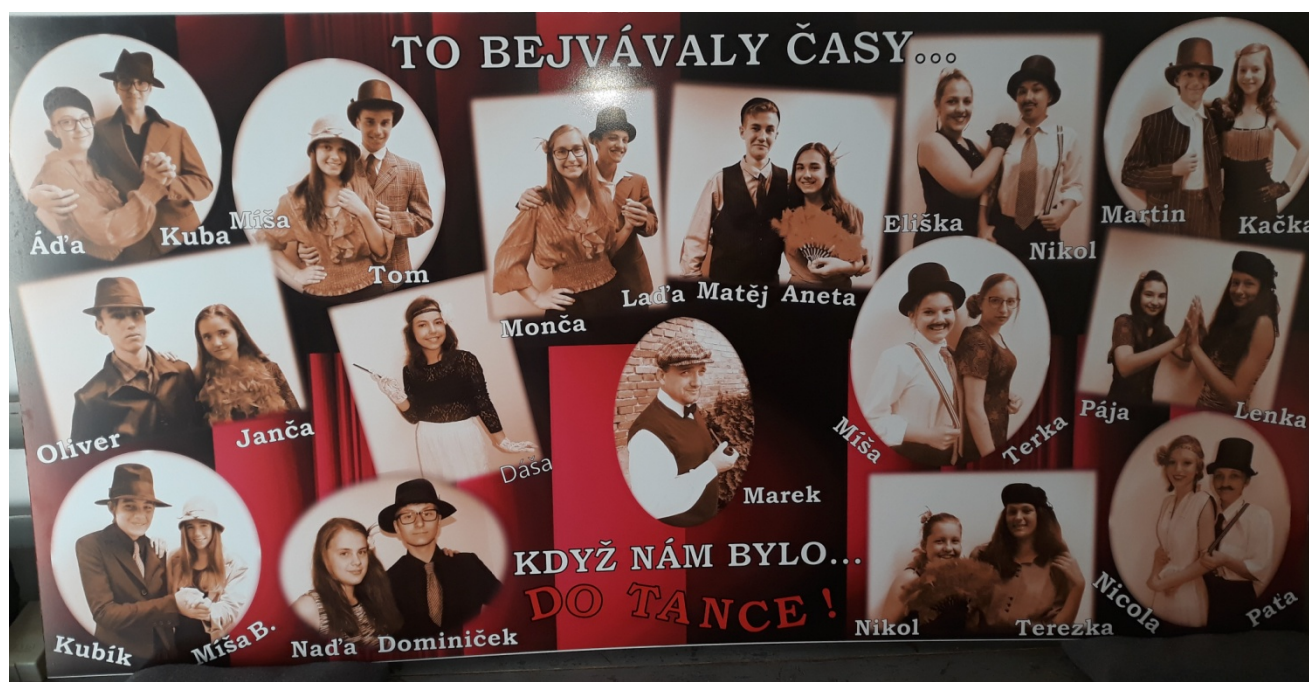
Tablo jsme vymýšleli s panem učitelem Foukalem a rozhodovali jsme se, do jakého tématu bychom ho mohli dát. Nakonec jsme se domluvili na stylu 30. let 20. století. Holky donesly staré oblečení, domluvili jsme si partnery, s kterými se budeme fotit. Snímky pan učitel tónoval do sépiové barvy a přidal krásné pozadí. Některé fotky vytiskli dvakrát, protože na tom prvním výtisku byly rozmazané barvy, a tak jsme měli fotky gratis. **Kuba T.**

Já jsem se fotila s Pájou. Hned na začátku jsme měli ten problém, že jsme se nemohli domluvit, kdo bude kluk a kdo holka. Nakonec jsme se rozhodli, že dvě holky se obléknou jako kluci. Jenže přišla další potíž - co na sebe?. Následovaly dlouhé minuty přemýšlení, a zatímco skoro všechny páry byly vyfocené, my s Pájou jsme pořád nevěděly, v čem nejlépe vynikneme. Pak ale Pája našla vhodný kostým a nakonec se něco našlo i na mě. Rychle jsme se šli všichni učešat, najít si vhodný klobouk a byli jsme připraveni na focení. Vylezli jsme na lavici a focení mohlo začít. Pořád jsme se tam smáli a

nemohli jsme skoro vůbec stát v klidu, ale nakonec fotka dopadla celkem dobře.

Lenka K.

Naše devátácké nejlepší tablo už je hotové a vystavené v obchodě u pana Kubíčka. Nejdříve jsme se všichni podívali ke svým babičkám na půdy, jestli najdeme nějaké staré oblečení, které by se nám mohlo hodit k tomu stylu. Já jsem pak v den focení ve škole nebyla, a tak jsem se společně s Kubou musela fotit zvlášť o volné hodině. Pan učitel říkal, že jsme jako profíci, protože hned naše první fotka, kterou vyfotil, byla dobrá a ty ostatní byly skoro nepoužitelné. Všichni nám naše krásné tablo chválí a tomu jsem moc ráda, protože si taky myslím, že se nám moc povedlo. Největší zásluha však patří našemu panu učiteli, který nás sám fotil, tablo navrhnul, dal od kupy, zařídil tisk a zavezl do výlohy k panu Kubíčkoví. A všechno to focení, zkoušení oblečení a blbnutí jsme si užili a nechyběla ani pořádná dávka smíchu. **Adél O.**

Poslední třídní výlet - dvoudeňák byl fakt pecka!

„Tak jsme tady, Pálavo.“ To jsou první slova našeho spolužáka Domči hned po tom, co jsme dojeli na naše budoucí tábořiště, protože jakožto nejstarší třída jsme měli konečně nárok na vícedenní výlet. Hned co nás autobus dovezl z Mikulova a dali jsme si večeři, jsme si vytáhli batohy, stany, karimatky a spacáky a šli jsme rozbíjet náš tábor. Teda až na pár výjimek, které chtěly spát v chatkách. Zbytek dne jsme strávili v táboře hraním míčových her, klábosením a zpíváním písní u táboráku.

Další den po snídani jsme vyrazili na túru, ovšem zdejší podnebí nebylo příliš naším spojencem, protože nás neustále zavlažovalo vydatným deštěm, díky kterému ne jeden žák spadl a zašpinil si na, no řekněme na žihadle, kalhoty. Naše túra vedle od Sirotčích hradů až po Děvičky, ale naštěstí všichni trasu zvládli bez problémů. Celý výlet jsme pak zakončili rozchodem na jídlo v Mikulově, kde jsme po túře přišli s botami od bahna, bláta, a dokonce i marastu. **Ladislav R.**

Přečtěte si, co o výletě radostně vyprávějí další nadšené účastníci:

Tereza C.: „Ve stanu jsme spaly já, Míša M., Monča a Aneta. Protože Anet s Míšou byly unavené a my s Mončou ne, předváděly jsme jim baletní umění: Naštěstí na rozdíl od ostatních jsme měly dost velký stan, a tak se nám Labutí jezero a Louskáček tančily velice výborně. Po našem tanečním výkonu jsme holky probudily, aby nám náš výkon ohodnotily, ale nebyly moc nadšené, aplaus se nekonal, a tak jsme radši ulehly a usnuly taky.“

Jana C.: „Pan učitel naplánoval, že vylezeme na obrovský mikulovský kopec, na Svatý kopeček. Bylo opravdu velké horko a nikomu se moc nechtělo. Ale šli jsme. Najednou začalo hřmít. Došli jsme nahoru ještě suchou nohou. Ovšem potom se rozpršelo. Rozdělili jsme se na dvě skupinky. Ta, ve které jsem byla já, proběhla

celou cestu dolů v dešti za pár minut a jen jsme potkávali ostatní turisty, kteří se schovávali pod malými stříškami po cestě.

Paťa J.: „Ani si nedokážete představit, jak jsme vypadali, když cesta byla mokrá a zároveň samý kameně. Nikol uklouzla hned na začátku, ale naštěstí se jí ani ostatním nic nestalo. Dole jsme byli za pár minut a hned pršet přestalo, jako když zavřete kohoutek. Zaslouženě jsme náš první den na výletě zakončili v cukrárně.“

Míša Mi.: „Vydali jsme se na „procházku“ po Pálavě. Skoro všichni počítali s tím, že bude krásné teplé počasí, ale nebylo tomu tak. Pršelo. Ze začátku naší výpravy se cesta docela dala,

ale pak to byla katastrofa. Na cestě se vyskytlo bahno, které se nám zrádně přilepilo po kilech na boty. Někdo se v něm dokonce i vykoupal, když jsme klouzali po blátě z kopce dolů. Úsměvné bylo, když Nikča volala domů a byla nervní. Odpoledne už ale vysvitlo sluníčko a bylo teplo. Celý výlet hodnotím jako velkou srandu a přinesl mi hodně zkušeností.“

Tomáš S.: „Na školním výletu na Pálavě byla největší sranda, když začalo pršet. Všichni jsme se rozběhli z kopce dolů a v dešti běželi cestu. Když jsme doběhli do města, zdálo se, že jsme zachráněni, ale matička příroda si řekla, že když už nás neutopí, aspoň nás poškádlí, a tak náhle vylezlo slunce a ozářilo partu totálně promočených vodníků na dokonale suchém mikulovském náměstí“.

Nikča T.: „Třídní výlet byl hezký a cekem mě bavilo chodit po Mikulově, protože už tam asi šestý rok jezdím s rodiči. Největší dobrodružství nás však potkalo až na Sv. kopečku. Když nás zákeřně přepadla bouřka, běželi jsme z dolů velmi rychle navzdory tomu, že se tam nachází velmi kluzké vápencové kameny, které nám cestu trochu komplikovaly. Někteří i cestou upadli, ale nikdo tryskový sešup nevzdal. Než jsme se však dostali dolů, byli jsme úplně mokří a uznali jsme, že normální lidé by sešli Kopeček za 30 minut, ale my jsme to zvládli za minut pět. A tak nám bylo líto, že s námi nejela paní učitelka Jakubálová, protože ta by byla za tenhle velmi náročný běžecký výkon na nás velmi hrdá.“

Eliška Z.: „Nejlepší školní výlet ze všech, teda alespoň podle mě. Nachodili jsme sice 33 km, ale ta místa, která jsme navštívili, a výhledy, které se nám naskytly, za to stály. Pan učitel nasadil jeho „důchodcovské“ tempo, které nikdo nestíhal. V kempu jsme si měli postavit stany. No měli... ale při naší šikovnosti a zručnosti to tak lehce nešlo, nakonec nám s tím pomohl pan učitel. Někteří ovšem spali pod širákem, takže stany nebyly ani potřeba. Samozřejmě jsme usnuli až pozdě večer a druhý den jsme nebyli schopni ničeho. Hned ráno začalo pršet, ale nejsme přece z cukru a vyrazili jsme na Dívčí hrádek. To byl teda výšlap! Všichni mokří, polovina deštníků rozbitých a hlavně to šíleně klouzalo. Někteří spadli jako zralé hrušky a ne jednou. Od bahna všichni špinaví až za ušiskama, ale zase kdyby bylo suché počasí, tak bychom si ten výlet snad ani nepamatovali.“

Kačka P.: „Když se setmělo, rozdělali jsme táborák a začali si opékat špekáčky a marshmallows, přesně jako v Americe.“

Tak okolo desáté večer se mi z toho všeho opečeného jídla do krve dostal adrenalin, takže jsem šla na trávník a začala jsem se protahovat, že si trošku zacvičím gymnastiku. Možná to bylo i tím, že mi chyběl trénink, který právě dnes kvůli výletu jaksi nebyl. Byla tma, takže nikdo neviděl, jak jsem už při prvním provedeném přemetu spadla. Jediné štěstí. Dál se mi ale dařilo trochu víc a troufla jsem si i na přemet vzad.

Po chvilce se přiřítíl Tom s tvrzením, že mě viděl a rád by se naučil přemet. „A to jako hned teď?“ zeptala jsem se ho. „Samozřejmě,“ odvětil a tím to bylo jasné.

Nejdřív se musel samozřejmě naučit zvednout z mostu. Chvilku sebou párkrát hodil o zem, ale po chvilce se zvedal sám i beze mě. Dál stojka. Tu uměl, takže teď už jenom překonat strach a přepadnout. Zprvu jsem ho držela za boky, aby se tak nebál, ale pak ho to začalo bavit a mou oporu už nepotřeboval.

Mezitím se tam nastřádalo víc lidí a Tomáše podporovali. Pozadu samozřejmě nemohla být ani Naďa s Míšou B., které se k nám hned s přemetem přidaly. No, a jakmile jsme přemet všichni čtyři alespoň trochu obstojně zvládali, přesunuli jsme se z trávy do písku, tedy na volejbalové hřiště. A tam jsme se pořádně vyblbli, skákali jsme tam, jak se nám zachtělo.

Když se v deset večer nudíte, začněte se učit přemet!

Zahraní slavnost - triumf bezstarostného mládí, radosti ze života, prázdnin a blbnutí vůbec!

Martin F.: Na Zahradní slavnosti jsem se stal hlavním pomocným pořadatelem. Vše, co jsem dělal, bylo i zábavné: nejdřív jsem si hrál na kovboje a házel jsem prodlužku jako laso pančelce do okna, na potřetí jsem se trefil. Hned nato jsem na hřišti zapojil aparaturu a poté jsem chvíli fotografoval.

Pak jsem byl poslán, abych společně s Michalem D. donesl stoly a lavice ke stánku s jídlem, ale nakonec jsem to nosil sám, protože Míša musel nastoupit na volejbal. Následovně jsme byli odchytnuti, abych pomohl postavit stan a pak ještě sehnal další prodlužky. Z mého pohledu probíhala zahradní slavnost prostě pracovně.

Volejbalový turnaj

Monika A.: Konala se v pátek 8. června a moc jsme se na ni těšili. Slavnost začínala pro veřejnost ve dvě hodiny, ale my jsme tady byli už od dvanácti, protože se konal turnaj ve volejbale. Rozhodčí dělali žáci ze sedmé třídy. Na poslední chvíli před začátkem turnaje, když už se většina týmů rozpínala, přišel jeden spolužák k týmu šesté třídy a důležitě vysvětloval, jak se to má správně hrát a jmenoval se jejich trenérem. Chudáci šestáci!

*Vítězný tým volejbalového turnaje se jmenoval původně **Domi-Tomi**, ale jeho duší, srdcem a mozkem byla hrdinka turnaje, bojovnice a Amazonka Nad'a!*

A tady jsou nejlepší zážitky vítězů:

Nad'a K.: Náš tým jsme pojmenovali Domi-Tomi, podle hlavních hráčů Toma a Dominička. V den zápasu ale nastala komplikace, Tom ani Terka nedošli do školy, takže jsme museli sehnat náhradu. Nakonec se náš tým skládal z Domči, Matěje, Olyho, Páji, Lenči a mě. První zápas jsme skoro zmeškali, protože kluci dodělávali laboratorní práce. Po malém zpoždění jsme nastoupili do prvního zápasu proti „prďochům“ ze šestky. Zápas jsme hráli téměř se zavřenýma očima a s jasným náskokem jsme vyhráli. Následoval třídní boj proti Mamutům, které jsme porazili levou zadní. Bez pauzy jsme nakráčeli na další zápas proti obávanému osmáckému Zvěřinci. Tento zápas už jsme hráli sotevřenýma očima a začali jsme se snažit. Ani osmá třída nás nedokázala porazit a v cestě ke zlatu nám stáli dosud neporažení Berani ze sedmičky, kterých jsme se obávali. Když už nad námi vedli o devět bodů, nasadili jsme „tryhard“ a hráli ze všech sil. Povedlo se nám několik neuvěřitelných přihrávek a podání: Dominik odbouchl balon k síti, na poslední chvíli Pája míč zachránila tím, že mi ho kopla do hlavy a balon následně přeletěl přes síť. Nebo když Olda na poslední pokus přehodil přeszáda celé hřiště bagrem. Obávaný zápas jsme po dlouhém boji vyhráli a náš přejmenovaný team Domi-Oly-Maty zvítězil na celé čáře nad ostatními a získal putovní pohár.

Matěj K.: Panečku, to byla dřina! Hrál jsem v týmu Domi-Tomi (Tomi chyběl, takže se tým nakonec jmenoval Domi-Oli). Ze začátku to vypadalo jako brnkačka, přeci jen jsme začali proti šestákům. Avšak po mnoha zápasech jsme začali cítit únavu a začaly se vyskytovat problémy. Nicméně i přes velké nesnáze jsme turnaj vyhráli bez jediné prohry a získali jsme alespoň nějakou sladkou odměnu po trpké porážce ze Čtyřlístku.

Oly Z.: „Na Zahradní slavnost jsem se dostal úplnou náhodou. Skončil ve škole Čtyřlístek a zbyl trochu čas, než začne Zahradní slavnost. A tak jsem rozhodl jet domů zahrát si na počítači, ale vtom se mě Naďa zeptala, jestli bych šel k nim do volejbalového týmu, protože jim chyběl Tomáš. Já moc v oblíbené kolektivní sporty nemám, a už vůbec ne volejbal, proto jsem se chvíli rozmýšlel. Pak jsem se chtěl zachovat kamarádsky, a tak jsem to odkýval.

Naštěstí mi soupeři nepinkali balon, protože si asi mysleli, že jsem dobrý. A když už na mě letěl míč, tak jsem ho v klidu přehodil zpět přes síť.

Poté se vyhlášovali vítězové a paní učitelka Jakubálová nám předala putovní pohár. Následně jsem si udělal fotku, jak trofej zvedám nad hlavu, a připadal jsem si jako Alexandr Ovečkin, který v ten den vyhrál StanleyCup. V našem poháru byly karamelové bonbony - já si dal jenom dva a zbytek jsem dal Kačce, abych byl borec.

Dominik S.: „Byli jsme super parta a věděli jsme, co dělat a do čeho se pouštíme, taky to tak dopadlo - ani jednou jsme neprohráli a vyhráli jsme pohár, za který jsme rádi. Byl jsem v týmu, do kterého jsem nekládal naděje, a nakonec jsme vyhráli. Jen jsem byl zklamaný, že jsme nedostali žádné medaile za výhru.

Zahradní sraolympiáda

Tereza O. z Modrého týmu:Na zahradní slavnosti jsme si uspořádali soutěže mezi pěti barevnými týmy. Tým modrých, kde jsem byla i já, byl dokonalý. Byly jsme perfektně sehraní, hráli jsme poctivě a dávali jsme do toho všechno! Nejzábavnější bylo přetahování provazem. Byla to pro nás hračka. Pokaždé jsme zvítězili. Bylo to sice vyčerpávající, ale nahráli jsme si dostatek bodů a za to jsme byly moc rádi. Pak jsme museli pořádně vydechnout a nabrat síly. Dali jsme si osvěžující meloun, jelikož bylo hrozné vedro.

Nakonec se tým modrých probjoval až k vítězství a byl za to sladce odměněn. Vůbec jsme nepředpokládali, že bychom mohli vyhrát, ale když ten okamžik přišel, měli jsme velkou radost!

Pája P. za Žlutáky:Do her na mě napsala Naďa. Nejdřív jsem to vůbec nechápala. Jakože já!? Vždyť nic neumím! Jenže teď jsem jí za to moc vděčná.

Poslední disciplína a zároveň nejvtipnější se jmenovala Pyramida. Na sportovním hřišti jsme se postavili k síti, měli jsme na ni připnout co nejvýš kolíček, avšak jsme se síti nemohli dotýkat a ložit po ní.

Byla jsem v týmu žlutých, kde jsme si nedomluvili postup. Napřed jsme zkoušeli si kleknout, na klečící další a další, jenže spodní řada to nějak nezvládala. Potom jsme si stoupali na ruce, ale spadli jsme. Nakonec někoho tedy napadlo, že Marek R. vyleze Matějovi K. za krk. Matěj měl co dělat, aby ho udržel, a tak jsem já, Ema, Silva a další vzali Marka za nohy a ten jako nejvyšší našeho družstva připnul vítězný kolíček. Jsem ráda, že jsme to zvládli a zároveň vyhráli tuto disciplínu.

Celkově jsme skončili druhí, ale to mě ani tak nezajímalo, jak to, že jsme tam Marka vysadili. Nechápu, jak jsme to udělali, ale byla to pořádná zábava.

Nikča J. za Zelené: Než začala první disciplína - přetahování lanem, příběhla pro mě Naďa, že nemají jednoho člověka do týmu a už mě táhla za ruku na hřiště. Vůbec jsem nevěděla co se děje, ale pochopila jsem hned, když jsem dostala zelený dres. Po první prohře, kdy nás přetáhl tým bílých, jsme nedoufali v ani jednu výhru. Začali jsme se přetahovat s červenými a pomalu nás vlekli na svou stranu, jenže na konci provazu si Naďa přehodila lano přes rameno a červené jsme s velkým odhodláním nakonec přetáhli. Pak jsme měli vytvořit jeden dlouhý provaz ze svých těl. Bohužel jsme měli

v týmu lidi sice šikovné, ale malé, a tak jsme v téhle disciplíně skončili poslední.

Zdraví, to nás baví

Už nechcete přibírat?! Zařídte si jídelníček podle nás a zhubnete, než byste řekli švec.

Na snídani si dejte miskou cereálií. Na svačinku si dejte jen lehký ovocný salát a po celý den dodržujte pitný režim. Na oběd si dejte zeleninovou polévku a brambory s kuřecím masem, které si uděláte přírodní. Na svačinku jablíčko a na večeři pohanku s brokolicí. Na další den si složte jídelníček podobně a SAMI. Uvidíte, že zhubnete, když nebudete jíst moc ani málo. Dále po celý den pravidelně **CVIČTE.** **Pavla P.**

Jak jsme na tom se stravovacími návyky?

1. V kolik večeříte?
2. Jsou vaše večeře teplé nebo studené?
3. Čím večeříte?

Patnácti lidem ze školy jsme položili tyto otázky a dozvěděli jsme se, že

... téměř polovina z dotázaných večeří po 20. hodině a dva dokonce po 9. hodině večerní.

... dvě třetiny respondentů nechává volnu pokrmu na pečlivé mamince. Snad jí aspoň pomůžou s nádobím.

... více než třetina dotázaných si dává večer čistou pramenitou kohoutkovku, ale jeden hřišník se před spaním nalévá kávou, což tedy moc vhodné na noc není.

Anet M. a Míša B.

Letní hubnutí s Terkou a Míšou

Chcete mít krásnou postavu do plavek? Myslíte si, že máte v určitých partiích nějaké to „kilčo“ navíc? Jestli ano, tak jste na správném místě!

Začneme se zdravým životním stylem. Musíme ze svého jídelníčku odstranit sůl, sladkosti, smažené a tučné jídlo a přidat do něj ovoce, zeleninu, bílkoviny a jíst pravidelně pětkrát denně po malých porcích.

K hubnutí patří i cvičení, i když je namáhavé a musíte vydat hodně vůle a energie.

Před cvičením se musíme protáhnout. Sedneme si na zem, natáhneme nohy a zkoušíme se dotknout rukama chodidel. Další protahování zvolte podle sebe. Největší problém mají ženy s břichem a stehny. Na tento problém se teď zaměříme. Ze začátku si udělejte svůj vlastní plán cviků, které vám teď popíšeme, a intenzitu cviků si zvolte sami.

Začneme břichem. Určitě všichni znáte sedy-lehy. Účinným cvikem je tzv. plank, prkno – jdeme do vzporu ležmo, opřeme se o předloktí a držíme tělo v rovině. Můžete vyzkoušet i zanožování ze vzporu ležmo.

Na stehna a pozadí zabírají dřepy, ale i výstupy na platformu a výpady do stran.

Přejeme Vám úspěšné hubnutí, a abyste měli svou postavu snů.

Terka C., Míša M.

Móda pro léto 2018

Letošní jaro je opět veselé. Trendem jsou letos barvy žlutá, červená a zelená. Stále se nosí květovaný vzor, ale vrací se i kostkovaný. Výrazným „doplňkem“ jsou různé tvary rukávů, např. zvonové anebo s volánky. Svetry se postupně mění za mikiny. Perličkami a korálky se zdobí džíny, bundy, trička, nebo dokonce i boty. Dražší značky navrhují extravagantnější modely.

Monika A. a Kateřina P.

obr.: Terka O.

Ze světa sportu

Proč jsem začal fandit Aukru?

V roce 2014 jsem začal jezdit na Zubry do Přerova společně se Sigim, Fenkem a později Peťou N. Sledoval jsem nejen Zubry, ale také na internetu a v televizi Extraligu. V té době mi bylo jedno, jestli vyhrává nějaký Třinec, Kometa, Liberec a ostatní extraligové týmy. Jelikož Přerov má zlínské hráče a Zlín nějaké přerovské, tak jsem se zajímal o Zlín. Hlavně mě zaujal hráč David Šťastný, žák z Kouřilky, který nastupoval za oba dva týmy. Mimochodem David Šťastný byl letos v reprezentaci (2018). A jednoho krásného lednového dne v roce 2016 jsme se s tátou vydali na Zimní stadion Luďka Čajky ve Zlíně a od té doby fandíme Aukru (dříve PSG). Mně v té době zaujal brankař Libor Kašík, který měl nejlepší statistiky v Extralize, a také lotyšský reprezentant Roberts Bukarts. Od té doby sleduju každé utkání, buď živě na

stadionu, nebo v televizi, nebo přes Hokejka.tv. Někdy jsem si i s tátou vyjel mimo Zlín, třeba do Olomouce, Vítkovic (Ostravy) nebo do Pardubic. Mezi své kamarády na Instagramu a Facebooku jsem několikrát zaslílel aktivity, které se týkaly zlínského hokeje. Robertse Bukartsa dokonce sleduje asi cca 15 lidí ode mne, a to ti fandové nikdy na hokeji ve Zlíně nebyli. I díky hokejistům se zlepšuji ve florbalu, když zkouším nějaké akce. Například s Filim Pírkem jsme nacvičovali souhru podle tria zlínských hráčů Ferenc – Okál-Bukarts.

Oly

Čtení - nad ně lepší není

Pokud si rádi čtete a jste teenageri, doporučuji vám knížky například Jak zacvičit s rodiči, Láska a gelato, Mrazení nebo Siréna... Rozhodně se do dějů vžijete a nebude chtít přestat.

Pavla P.

Novinky knižního youngadult světa

Letos na jaře vychází hodně nových knih, takže se na některé podívejte spolu se mnou!

Asi největší novinka, na kterou se všichni těšili, je ACOWAR, tedy Dvůr křídel a zmaru. Třetí díl Dvora vyšel tento rok v březnu v nakladatelství Cooboo. Autorka ale ještě zdaleka nekončí, nedávno vydala A Court of Frost and Starlight, ACOFAS.

Další očekávanou novinkou tohoto nakladatelství byla Temná krása, třetí díl Falešného polibku.

Také ve Fragmentu vyšly pěkné pecky. Prohnilé město- závěrečný díl duologie Šest vran od Leigh Bardugo a třetí díl série Griša od stejné autorky.

Abyste si nemysleli, že vychází stále jen poslední díly série, Cooboo například vydala knihu 90x jinak anebo Krutá krása. Další ze „série“ je Wonderwoman-válkonoška. Jde v podstatě první díl série o superhrdinech, letos má ještě vyjít Superman a Catwoman. O superhrdinech jsou i Renegáti od Marissy Mayer, kteří slibují nevšední čtenářské zážitky vylíčením vztahu mezi superhrdinkou a superpadouchem, tak uvidíme.

Na všechny novinky se spolu s vámi určitě těším a už teď vám rozhodně doporučuji sérii Dvoru a Šest vran.

Káťa P.

V magickém svitu obrazovky

Anketa Nadi a Nikči

Rozhodly jsme se, že projdeme školou, abychom zjistili, kolik času stráví děti a teenageři na sociálních sítích.

1. otázka: Kolik času trávíte na sociálních sítích?
 - 0-1 hodina 18%
 - 1-2 hodiny 27%
 - 2 a více hodin 55%
2. otázka: V kolika letech jste se poprvé přihlásili na sociální síť?
 - 6-8 let 48%
 - 9-10 let 24%
 - 11-12 let 28%
 - Nejsem zaregistrovaný na sociálních sítích 0%
3. otázka: Souhlasí vaši rodiče, abyste komunikovali na sociálních sítích?
 - Ano 28%
 - Ne 22%
 - Je jim to jedno 50%
4. otázka: Trávíte volný čas radši venku nebo na sociálních sítích?
 - Venku 27%
 - Sociální síť 10%
 - Střídám to 63%
5. otázka: Zveřejňujete na sociální síť své informace či fotky?
 - Ano 40%
 - Ne 28%
 - Jen někdy 32%

JAK SE STÁT POČÍTAČOVÝM „MÁGEM“

My, jakožto správní hráči počítačových her, můžeme říci, že sedět denně u počítače je velmi namáhavé a poškozuje to zrak, ale co, to nás nerozhodí. Co máme rádi, za tím si jdeme, denně hrajeme cca 5 hodin a jsme spokojení, oči nám (zatím, pozn. šéfredaktora, kterému už neslouží) slouží. Co víc si přát? Mezi naše oblíbené hry patří World of Warcraft, Counter-Strike, League of Legends a Fortnite. V současnosti naši pozornost zaujala hra Metin 2.

Před monitory sedí tři typy hráčů:

TRYHARD je ten, který hru moc hrotí a je do ní vžitý, takového hráče poznáme tak, že u hry tráví většinu svého volného času a do hry posílá své reálné peníze.

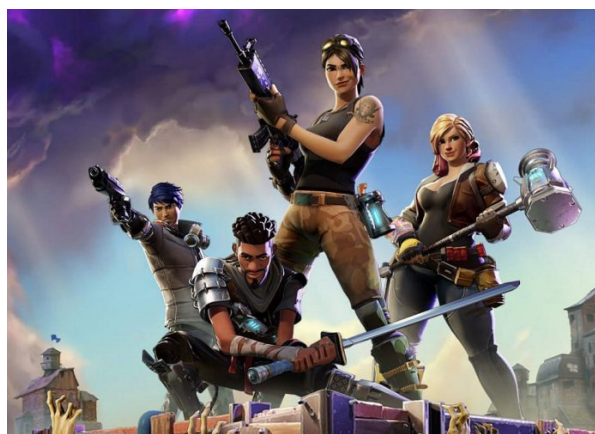
CHILLERovi hry slouží jako relaxace, hru si užívá, baví se hrou a nic ho nerozhodí.

Třetí typ je hráč, který se rozčílí nad každou věcí, například že ho třikrát po sobě zabijí, nedaří se mu, a tak začne kazit hru ostatním. To je TROLL.

Jak se stát „profíkem“

Na začátek bychom doporučili najít si hru, která vás bude opravdu bavit. Zahajte hru a naučíte se ji ovládat a postupně se zlepšovat. U některých her musíte strávit opravdu hodně času, abyste byli dobří hráči, u některých však stačí chvilka. Rozmysleli bychom si investici peněz do her, jelikož toho někdy můžete litovat. Hra vás může přestat bavit, ale pokud jste si opravdu jisti, že do hry chcete dát peníze, tak vám nikdo nebrání. My investici nedoporučujeme. **Tom S. a Dom S.**

Pokrok prostě nezastavíš. Za našich mladých let byl člověk prostě pouhý pařan a snažil se vyhrát. Já jsem začínala jako obyčejná kazuálka s ruským handfeldem, ve kterém chytal vlk čerstvě snesená vejce. To bylo před takovými třiceti lety. Jako veterán si občas dám něco, co má tak primitivní grafiku, že to dnešní hráč není s to ani prokouknout – a už je mrtvej. Třeba první Doom z roku 1993, má oblíbená zbraň: pumpovací brokovnice. (pozn. staříčké šéfredaktorkyNK, která nelituje propařených hodin.)

Domáci mazlíčci

Inzerce

Daruji šest různobarevných koťat, i různým majitelům.

Mají asi měsíc a půl. Jsou mazlivá a přátelská, všude se motají a mají se čile k světu i k mističce. K odběru ihned - včera bylo pozdě. Volejte na tel.: 736 219 688

Zn. Myslím to vážně. Koťata už máme všude! Martin F.

Plemeno psa vhodné pro rodinu

Jelikož jsem milovníkem psů a skoro každé plemeno znám, můžu doporučit několik plemen, se kterými mám zkušenost, a které se hodí do rodiny.

Border kolie je vhodná pro aktivní chovatele, je to velmi přátelské, aktivní plemeno vhodné i k dětem. Je to téměř neúnavný pes, velmi inteligentní a aktivní, takže v žádném případě nečekejte nějakého „gaučáka“, snadno se snese s ostatními psy. K lidem je velmi přátelská, ale určitě to není hlídací pes. Pokud se jí nebudete láskyplně a pravidelně věnovat, dokáže udělat pěkný nepořádek.

Yorkšírský teriér a bišonek: Asi nejlepší plemeno pro majitele, kteří nechodí moc na procházky a žijí v bytě. Tyto plemena potřebují udržovat srst pravidelným stříháním. Jsou přátelští, přítulní a moc pohybu nepotřebují, krátká procházka je však samozřejmost.

Lenka K.

V cestování nic nám nezabrání aneb Pár tipů na prázdniny

Tři TOP místa, která stojí za to navštívit – u nás doma Prachovské skály

Určitě vám doporučujeme Prachovské skály, kde se stoprocentně nudit nebudete. Je to dokonalé prostředí pro rodiny s dětmi, ale i ráj pro horolezce. Tyto skály jsou nejznámější částí Českého ráje a je to oblíbený cíl všech turistů.

Můžete se těšit na velké pískovcové skalní město a jeho okolí lze obdivovat z mnoha otevřených vyvýšených plošin. Ale při vzpomínce na známou píseň *Proč bychom se báli na Prachovské skály, dudlajda* nezapomeňte na svou bezpečnost.

Labyrint v Květné zahrada Kroměříž

Květná zahrada v Kroměříži patří mezi nejvýznamnější zahradní díla dokonce v celosvětovém měřítku. Kdo má rád dobrodružné výlety a do džungle je to pro něj moc drahé, může se ztrácet a hledat cestu k cíli v některém z dvojice labyrintů. Ale nebojte se – buxusy jsou zastříženy někde u kolen, a když vás bloudění přestane bavit, nezahynete. K východu se proderete sice nepoctivě, ale docela snadno.

Michaela M. a Adéla O.

NejTOP místo, které stojí za to navštívit – ve světě

Přidáme sem i ten nějaký článek o cestování, zkrátka kam bychom se chtěli podívat a odpočinout si od tohoto světa. A kam byste se chtěli podívat vy? Nabízíme vám pár příkladů a vy si můžete rozmyslet, kam byste odcestovali k moři.

My jako kamarádky se chceme podívat do Thajska. Je to úžasné místo na relaxační dovolenou v nádherném prostředí. Luxusní hotely, průzračná voda, výborné jídlo a drinky, samozřejmě ovocné!. No prostě paráda... Koupání v mořském příboji, kdo by nebral takovou parádní dovolenou? **Nikča, Nika a Paťa**

Naše věštkyně Terka O. a Eliška Z. pro vás připravily netradiční horoskop na příští školní rok 2018/2019.

Peugeot – září

Váš partner bude tento rok úspěšnější než vy. Vy se s tím však smíříte, když ho v tom podpoříte. Nestojí to za hádky! No a nezadaní najdou svou lásku, ale ne takovou, ale asi to nebude úplně Váš šálek kávy.

Se svými úsporami víte co dělat, ale mělo by vám něco začít říkat slovo práce. Odpočinku máte až dost a na prvním místě pro Vás tento rok bude vzdělání a práce, které byste se měli začít věnovat.

Škoda - říjen

Cítíte se sami, a proto začnete vyhledávat někoho, kdo o Vás bude pečovat a projevovat dostatek lásky. Páry, které jsou spolu delší dobu, by měly zlepšit komunikaci a vyříkat si nedokonalosti.

Máte nedostatek peněz. Měli byste se uskromnit a kupovat převážně potřebné věci. Nestyďte se říct, že máte problémy a potřebujete pomoc.

Jaguar – listopad

Jste velmi tvrdohlaví a takhle to dál nejde. Musíte se dát do pohody a taky pečovat o svého partnera, který Vám poskytuje bezpečí a lásku.

Tento rok budete mít dobré příjmy, které využijete k tomu, abyste mohli vyjet na dlouhou cestu a užít si volna a pohody. Jste hodně aktivní typ, a proto se nebudete nudit.

Volvo – prosinec

Je pro vás ta nejdůležitější věc z vašeho života. S partnerem už byste letos mohli založit rodinu. Nemáte nic proti dětem, a proto se toho nebojíte. Nezadaní by mohli zabojovat a ukázat, že nejsou k zahození.

Peníze? Nezaměstnaní by se měli nad sebou zamyslet a začít si hledat práci, jestliže si chtějí splnit své sny. Ti, kteří jsou v dobré situaci s penězi, by měli na chvíli zapomenout na práci, věnovat se sobě a odměnit se za tu dřinu.

Lamborghini - leden

Ten, kdo je zrozen ve znamení Lamborghini, si tenhle rok pořádně užije. Čeká homilostné rodeo. Pokud se partner nebo partnerka přestávají snažit, měli byste o ně zabojovat, projevit více lásky a vášně. Nezadaným je tenhle rok příznivým začátkem k novému vztahu.

Bylo by dobré využít svých úspor a odcestovat na vhodně vybrané místo, kde budete mít nezapomenutelné zážitky a dostatek odpočinku.

Mercedes - únor

Nezadaní se letos dočkají své pravé lásky, se kterou budou trávit všechny čas a pohodu. Ti, co svého životního partnera už mají, by se měli navzájem podporovat ve svých aktivitách a využít volný čas.

Tohle znamení má sice dostatek peněz, ale musíte si na ně dávat pozor. Své úspory využijte spíše na chvíle strávené s rodinou, než kupováním nepotřebných věcí.

Volkswagen - březen

Lidé narození v tomto měsíci, nemají na lásku zrovna štěstí, a proto by měli pozvat své přátele a užít si společně strávený čas zábavou.

Tito lidé využívají své úspory sami pro sebe, ale nebojí se investovat více peněz do adrenalinových sportů, u kterých vypustí páru a mohou být takoví, jací jsou.

BMW – duben

V tomto roce budete věnovat spoustu času svému protějšku. Partner nebo partnerka si toho bude vážit a oplácet vám vaši pozornost. Může se stát, že dojde k hádce, která bude vést k rozchodu, ale velmi rychle se to spraví a vše bude jako dřív.

Vaše peníze věnujete na dobrou věc, tak pomůžete lidem v nouzi a budete se cítit jako správný člověk. Odpočinek bude pro vás na prvním místě a dáte přednost relaxaci.

Hyundai - květen

Lidé narození v květnu mají lásku v krvi. Pečují o sebe i blízké. Mají důvěru ke svému partnerovi. Nežadaní najdou svého partnera, který se bude velmi podobat jim samotným.

Nemáte moc peněz, ale tento rok se obrátí karty k lepšímu. Utrácení bude u vás na posledním místě a budete se snažit, to změnit. Čas strávený s blízkými pro vás bude odpočinkem.

Ferrari – červen

S partnerem využijete volné chvíle a vyrazíte na perfektní výlet. Vyhnete se hádkám a váš partner vás překvapí romantickou událostí.

Letos se vám povede velmi dobře. Své úspory využijete k tomu, abyste se s partnerkou mohli podívat na nějaké oblíbené místo, kde budete spolu trávit společný čas. Užijete si odpočinku a pohody.

Alfa Romeo – červenec

Dočkáte se vyznání lásky od dost zvláštní osoby, kterou znáte už nějaký čas. Budete zaskočeni touto událostí, ale nakonec budete rádi.

Naskytne se vám příležitost, kterou byste neměly odmítnout. Dávejte si ovšem také pozor na vaše příjmy. Ale abyste nebyli prací zatíženi, měli byste si také užít trochu klidu a odpočinek od práce.

Audi – srpen

Tento rok vám přinese do života velkou změnu. Na obzoru máte vážný vztah, o jakém jste vždy snili, a proto byste si měli užít té lásky, která je Vám dopřána.

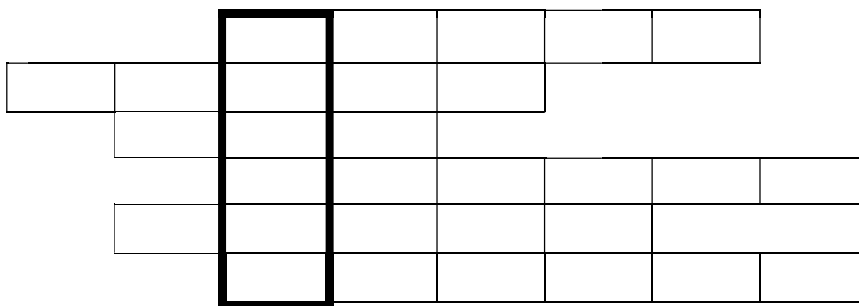
Dobře uděláte, když se začnete zlepšovat ve vzdělání. Kariéra vás potom nemine a budete se svými dokonalostmi spokojeni. Měli byste však využít také volno k odpočinku a udělat si třeba jen klidný odpočinkový den.

Pro chytré hlavy

Křížovka 1:

1. Pět plus pět je ...
2. Pohádka ... stavitel
3. Nejlepší přítel člověka
4. Opak smutný
5. Sever, jih, východ...
6. Partner slepice

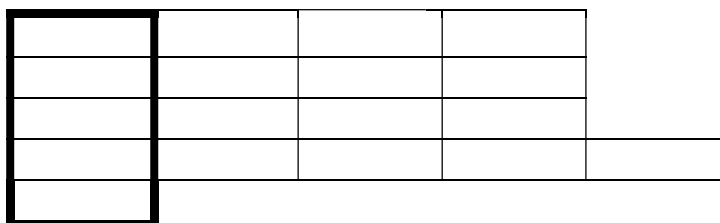

Pavla P., Lenka K.

Tajenka: Právě čteš _____.

Křížovka 2:

1. Synonymum ke slovu hlemýžď
2. Ryba, která s e jí na Vánoce
3. Opak ke slovu voda
4. Zvíře, které se skrývá v čísle 2
5. Písmeno, které je první v abecedě

Tajenka: Chodíš tam pětkrát týdně _____.

Pavla P., Lenka K.

Slovo pana učitele třídního své bandě na rozloučenou

Letošní devátácký Dřevák jste dočetli až do konce a je před vámi mých posledních pár řádků. Ty patří třídnímu devítce, který je po třech letech vypouští dál do světa a doufá, že budou připraveni a zvládnou nástrahy života i dalšího středoškolského studia.

Letos končí třída, která je početná a navíc s výraznou dívčí převahou. Na akčnosti jim to vůbec neubralo, spíše naopak. Navíc, protože společně zažívali spoustu aktivit i s o rok mladšími spolužáky, vzniklo občas svérázné „dvoutřídí“, které se dobře doplňovalo.

Bylo to pro mne období poměrně náročné, protože staré přísloví říká, že s jídlem roste chuť. No, a když jsem si je namlsal tu školou v přírodě a tu exkurzí, musel jsem přidávat ... Dělal jsem to ale pro ně rád, protože jsem viděl, že je to baví a jsou spokojeni. Někdy jsem si připadal, že mám souběžně s mými předměty něco na způsob agentury pro zabavení puberťáků ...

Milí devátáci, dá se říci, že jsme téměř vše zvládli. To téměř je na místě, zbývá ještě pár drobností – uzavřít známky, zvládnout poslední zvonění a konec školního roku. Za mne jen, že bych si přál, abyste končili se ctí a důstojně, nepokazili si profil leností posledních týdnů, zbytečným přehadováním a nervozitou. Byl bych rád, abychom si poslední den mohli podat ruce s pocitem, že to vůbec nebylo marných devět let

